

Mistrák je prostě mistrák!

V roce 2007 jsme Teska a já byly nominovány za družstvo Nimbus Hop Trop do druhé divize 4. otevřeného mistrovství ČR ve flyballu. Zodpovědnost nám pořádně svazovala nohy a už tu bylo vytoužené datum 9. 9. 2007. Už den předem jsem se snažila nachystat si všechno potřebné: dostatek vody pro pejska i pro sebe, protože člověk nikdy neví, pejskovi misku na pití, připravit si pamlskovnici s odměnami, připravit si ty nejšikovnější kšíry, vybrat neklouzající vodítko, zabalit s sebou sportovní rukavice, aby se ruka v nejnevhodnější okamžik někde zbytečně nesmekla, připravit si ty nejpohodlnější boty a kalhoty... A pak stejně skoro do rána přemýšlíte nejen nad strategií závodu, ale i nad tím, co všechno jste zapomněli. Pravda je, že když se v den mistrovství ráno probudíte, tak je to vlastně vysvobození, protože už se nedá nic jiného dělat než nechat všechno osudu a prostě vyrazit. Přesto se mi letos i v ono ráno stala pořádně stresující příhoda. Měla jsem dojem, že mám všechno bezpečně připraveno, a tak jsem celkem v poklidu šla vyvenčit nejen naši závodnici, ale i další psí členy domácnosti. Teprve v parku jsem si uvědomila, že jsem si dokázala doma zabouchnout klíče od bytu a už se tam nedostanu. A tak jsem najednou stála v neděli v šest ráno se třemi psy na chodníku naprosto bezradná. Pak jsem si ale řekla, že nebude tak zle, protože vlastně kolem půl sedmé přijde moje dcera Tamara a ta má klíče i od našeho bytu. Obešli jsme tedy park ještě jednou a pak ještě jednou a ještě... V sedm hodin mi to už nedalo a zamířila jsem k Tamaře. Samozřejmě že zaspala, a vlastně byla tak trochu klika, že jsem přišla, protože tím pádem jsem jí vzbudila.

Pak už šlo všechno ráz naráz a nám se podařilo zhruba se čtyřicetiminutovým zpožděním vyrazit. Do Mladé Boleslavi jsme ale dorazili přece jenom včas a už jsme se mohli plně ponořit do mistrovského dění.

V areálu u řeky Jizery nás čekal nádherný parkúr, počasí bylo s ohledem na chystaný závod velice příjemné, všechna přihlášená družstva se dostavila, pan Chalupníček s EJS byl připraven, stolky rozhodčích už jen čekaly, kdy k nim zasednou první sudí, a všechny tři hlavní rozhodčí Míla Vrbová, Diana Vysokilová a Jitka Slánská už měly na krku pověšené píšťalky. Po slavnostním přivítání předsedkyně Flyball Clubu ČR Míšou Bakrlíkovou a vyslechnutí státní hymny se už všech devět družstev rychle pustilo do prvních soubojů. První divize střídala druhou, závod začínal mít pěkný spád a nabíral na dramatickosti. Dopoledne se běhalo systémem

Každý s každým a kapitáni družstev tak měli příležitost posoudit, kdo co umí a jaké má které družstvo možnosti. Zároveň tím promyslet strategii do hlavních odpoledních bojů, kde už jde o medaile. Přesto ani tyto boje nepostrádaly náboj a docházelo k mnoha překvapením a mnoha prolomením dosavadních rekordů. Psí závodníci i jejich psovodi jsou totiž ještě plni síly a závodí tzv. na doraz. I naše družstvo Nimbus Hop Trop si dokázalo vylepšit svůj rekord a prolomit magickou hranici 23 vteřin na krásných 22,56. Samozřejmě že naše radost neznala mezí, vždyť 23 sekund dlouho odolávalo. Dopoledne uběhlo, ani jsme nevěděli jak.

Hodinová přestávka byla právě tak dostačující, abychom se všichni mohli naobědvat, vyvenčit psí závodníky a hlavně si všichni trochu odpočinout. Odpoledne už se pokračovalo mým oblíbeným závodním systémem Na dvě

Člověk by si mohl myslet, že když už jede na čtvrtý ročník Mistrovství ČR ve flyballu, že je vlastně zkušený mazák a profík. Jenže chyba lávky. Ta opravdová nervozita se prvně dostaví zhruba týden před závodem. Nechci tím říci, že před tím je klídek. Kdepak! Jen to není ještě to pravé ořechové.

prohry. Osobně mám tento systém ráda, protože všem dává stejnou příležitost, a pokud jeden rozběh nevyjde, tak není ještě nic ztraceno. Jen těžko jde přiblížit tu nádhernou atmosféru, vzduch plný napětí, psí nadšení, nervozitu psovodů, hbitost nabíječů, nervy drásající souboje o každý decimetr trati, soustředění rozhodčích a pak výkřiky nadšení, jásot nad každým vyhraným během a euforii z vítězství. Navíc vše v duchu fair play a bez dopingů.

A pak přišel čas na vyhlášení vítězů, rozdělení medailí, pohárů a sponzorských darů. Mistrem České republiky pro rok 2007 v první divizi se stalo družstvo Hop Trop Prague, na druhém místě skončilo družstvo Hop Trop Dreams a bronzovou medaili pro letošní rok získalo družstvo Hop Trop Sprinters. My jsme závodili ve druhé divizi a získali jsme krásné třetí místo, když první skončilo družstvo Alea-tým naděje a druzí The Rebels I. Medailí si moc ceníme i proto, že věkový průměr nejenom našich pejsků, ale i psovodů je tak trochu vyšší, než bývá obvyklé u ostatních družstev. Zkrátka dokázali jsme, že se mladým ještě umíme postavit a držet s nimi krok. Letošní „mistrák“ byl jako vždy naprosto perfektní a mně nezbyvá než všem „flyballákům“ ze srdce poděkovat

Renáta Kvěčková

Okamžik naprosté koncentrace psa i majitelky